

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobce: **J. V.**
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Lincem
se sídlem Moravské nám. 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
se sídlem Ke Skalce 5907/47, 586 01 Jihlava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2023, sp. zn. OOSČ 410/2023
OOSC/88, č. j. KUJI 57232/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozhodnutí správního orgánu

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2023, sp. zn. OOSČ 410/2023 OOSC/88, č. j. KUJI 57232/2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 5. 5. 2023, č. j. MHB_DOP/1811/2023-15 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle

- § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Za to mu byla uložena pokuta ve výši 2.500 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1.000 Kč
2. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že jako řidič motorového vozidla tov. zn. DODGE, RZ dne 13. 1. 2023 v 18:50 hod na silnici č. I/38 u obce Svatý Kříž, okres Havlíčkův Brod, kde začíná měřený úsek, nezastavil s vozidlem na pokyn „Stůj“ davaný ze služebního vozidla jedoucím za jeho vozidlem hlídkou policie ČR – dopravního inspektorátu Havlíčkův Brod, za doprovodu zvláštního zvukového výstražného zařízení doplněného zvláštním výstražným světlem modré a červené barvy s nápisem „STOP“. K zastavení vozidla došlo na silnici č. I/38 až v obci Štoky v napojovacím pruhu poblíž domu čp. 322, v katastru obce Štoky, okres Havlíčkův Brod. Tímto jednáním žalobce porušil § 4 písm. b), c) zákona o silničním provozu.
  3. V napadeném rozhodnutí žalovaný zrekapituloval obsah odvolání, průběh správního řízení a v jeho průběhu zjištěné skutečnosti s odkazem na listiny založené ve správním spise a uvedl, že zjištěné skutečnosti týkající se uvedeného přestupku považuje za prokázané. Dále uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad napadeného rozhodnutí s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tj. zásadou legality, zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti.
  4. Odvolací námitku, že policejní hlídka zapnula výstražné zařízení k zastavení vozidla až po projetí úseku měření rychlosti, kde jej žalobce zaregistroval, a na bezpečném místě ihned zastavil, žalovaný označil za neopodstatněnou, neboť jak úřední záznam policejní hlídky podepsaný jejich nadřízeným, tak výpověď svědků tuto námitku vyvracejí. K námitce, že policisté při daném zákroku nepoužili kamerové záznamové zařízení, uvedl, že z výpovědi svědků a úředního záznamu vyplývá, že toto zařízení bylo v inkriminovanou dobu nefunkční, a dodal, že skutečnost, zda měl policista použít k záznamu jiné technické zařízení, nejsou správní orgány příslušné hodnotit.
  5. K odvolací námitce, že policie obvinění z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu sdělila žalobci až poté, co u něj byl v nemocnici zjištěn negativní výsledek testu na kokain, žalovaný uvedl, že podezření z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bylo zaznamenáno do oznámení o přestupku, a to současně se záznamem o podezření z přestupku ovlivnění JNL., a že žalobce oznámení o přestupku podepsal. Dle žalovaného není v jeho kompetenci posuzovat postup policie nebo dokonce hodnotit jejich kompetentnost.
  6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul, že žalobce porušil zájem společnosti chráněný zákonem a naplnil jak formální, tak i materiální znak přestupku.
  7. Závěrem se žalovaný zabýval výší a druhem správního trestu v daném případě, označil ho za odpovídající, splňující represivní a preventivně výchovnou funkci, a ztotožnil se s odůvodněním výše správního trestu správním orgánem I. stupně.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

8. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí a navrhl jeho zrušení. Namítl, že napadené rozhodnutí je nezákonné, jelikož žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav. Uvedl, že rozhodnutí a řízení mu předcházející trpí takovými vadami a nedostatky, že může mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Konstatoval, že žalovaný založil napadené rozhodnutí pouze na svědectví dopravních policistů, které je v přímém rozporu s jeho tvrzením, přičemž správní orgány zcela pominuly, že důvěryhodnost policisty je založena na klíčovém výchozím předpokladu, že o důvěryhodnosti policisty není zpravidla důvodu pochybovat tehdy, není-li z žádných okolností patrné, že by policista měl zájem na tom, jak bude věc, ke které vypovídá, vyřízena. Žalobce zpochybnil, zda lze v jeho případě policisty, kteří vypovídali, považovat za nestranné. Uvedl, že mu bezdůvodně provedli orientační test na návykové látky, který proti jeho vůli po provedení stěru odnesli z jeho dohledu a vrátili se s pozitivním výsledkem testu na kokain. Policisté navíc vyhodnotili jeho chování v naprostém rozporu s nezávislým lékařem, který v nemocnici o 30 minut později potvrdil, že neshledal ovlivnění návykovou látkou, oproti tomu policisté uvedli, že působil tak, že bylo důvodné podezření, že požil jiné návykové látky. Žalobce dále namítl rozpor ve výpovědi svědků v otázce samotného důvodu jeho zastavení. Z uvedených důvodů je dle jeho názoru jejich důvěryhodnost podstatně snížena i v otázce toho, kdy mu dali pokyn k zastavení vozidla a kdy přesně mohl mít šanci na pokyn zareagovat.
9. Žalobce dále uvedl, že z výpovědí svědků neplyne, že byl v předmětnou chvíli výstražný systém s pokynem STOP s majáky modré a červené barvy funkční. Standardní výstražný systém je napojen na kamery ve služebním voze, které se zapnou zároveň s použitím výstražného zařízení. Nelze tak vyloučit variantu, že světelný a zvukový signál byl viditelný a slyšitelný až těsně před místem, kde zastavil, a on tedy neměl vůbec na co reagovat.
10. Dále žalobce namítl, že se žalovaný nezabýval tím, zda došlo k naplnění materiální stránky přestupku. Měl se zabývat tím, kolik bylo v daném místě a v danou dobu dalších účastníků silničního provozu, kteří mohli být ohroženi či omezeni jeho jednáním. S ohledem na situaci nedošlo dle žalobce k dostatečné společenské nebezpečnosti jednání.
11. Závěrem žalobce zopakoval, že z jím uvedených námitek plyne, že napadené rozhodnutí je nezákonné, jelikož žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

12. Žalovaný plně odkázal na své rozhodnutí ze dne 5. 6. 2023, sp. zn. OOSČ 410/2023 OOSC/88, č. j. KUJI 57232/2023, v němž se věcí podrobně zabýval. Uvedl, že je přesvědčen o adekvátnosti a objektivitě postupu policejní hlídky vůči žalobci. Ve výpovědích policistů jako svědků žádné vzájemné rozpory a nesrovnalosti nezjistil. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a zákonné.
13. K námitce že se žalovaný nezabýval tím, zda došlo k naplnění materiální stránky přestupku, uvedl, že v případě žalobce byl naplněn materiální znak, neboť zájem chráněný zákonem, aby v provozu na pozemních komunikacích byly pokyny a signály vždy dodržovány a tím byla zajištěna bezpečnost silničního provozu na pozemních komunikacích, porušen byl. Dále sdělil, že okolnosti, které by snižovaly nebezpečnost žalobcova jednání, ze spisového materiálu neshledal.

14. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání postupem a za podmínek stanovených v ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl k následujícím závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.
16. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel oznámení přestupku, č. j. KRPJ-6780/PŘ-2023-161606, vyhotovené dne 12. 2. 2023 Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie kraje Vysočina, územním odborem Havlíčkův Brod. Přílohou tohoto oznámení byl úřední záznam sepsaný příslušníky Policie ČR o okolnostech kontroly a předmětném přestupku, oznámení přestupku s podrobným popisem okolností spáchaného přestupku, oznámení přestupku řízení vozidla pod vlivem alkoholu/jiné návykové látky, žádost o lékařské a toxikologické vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou, protokol o imunochemickém vyšetření moči při ovlivnění návykovou látkou, evidenční karta řidiče, fotodokumentace a výpis z evidenční karty řidiče.
17. Dne 3. 3. 2023 oznámil správní orgán I. stupně zahájení řízení o přestupku a nařídil ústní jednání na den 29. 3. 2023, které se však po akceptované omluvě žalobce nekonalo. Znovu nařízené jednání se konalo dne 24. 4. 2023, k němu se žalobce dostavil. K tomu správní spis obsahuje předvolání svědků a protokol o ústním jednání.
18. Dne 5. 5. 2023 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. MHB_DOP/1811/2023-15, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku tak, jak je uvedeno shora v části I. odůvodnění tohoto rozsudku. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž sporoval zejména provedené dokazování ve věci.
19. Odvolání žalobce žalovaný žalobou napadeným rozhodnutí zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
20. Krajský soud posoudil žalobu v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou, kterou je správní soudnictví ovládáno, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 71 odst. 1 a 2 a § 75 odst. 1 s. ř. s.)
21. Dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 4 písm. b) a c) nezastaví vozidlo na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou.
22. Dle § 4 zákona o silničním provozu je při účasti na provozu na pozemních komunikacích každý povinen b) řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, vydanými k zajištění

bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, c) řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.

23. Žalobce předně namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, jelikož žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav a napadené rozhodnutí založil pouze na svědectví dopravních policistů, které je v přímém rozporu s jeho tvrzeními.
24. Nutno předeslat, že český právní řád vychází ze zásady volného hodnocení důkazů (§ 50 odst. 4 správního řádu). Nevychází tedy ze zásady, že některý důkazní prostředek má *a priori* vyšší váhu než důkazní prostředek jiný. Nelze tedy bez dalšího vycházet z toho, že výpověď policisty má větší význam než výpověď jiného svědka.
25. Situace, kdy proti sobě stojí tvrzení policistů a přestupce, však není neobvyklá. Správní orgán důkazy posuzuje v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, hodnotí dostupné důkazy dle svého uvážení. Míra věrohodnosti prováděných důkazů, konzistentnost výpovědí a další okolnosti plynoucí ze specifika každé projednávané věci dají ve svém souhrnu správnímu orgánu ucelený obraz o tom, jak se projednávaná věc udála. Přitom není vždy nezbytné, aby měl správní orgán k dispozici i další důkazní prostředky, jako například fotografie, videa apod. Existence rozporů ve shromážděných důkazech je poměrně běžnou záležitostí, přičemž v případě, kdy se správní orgán přikloní k jednomu z tvrzení, je nezbytné, aby úvahy, které jej k tomu vedly, přezkoumatelným způsobem vyjádřil ve svém rozhodnutí a s rozporu se vypořádal.
26. Otázkou věrohodnosti zasahujícího policisty jako svědka se zabýval opakovaně Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114 (dostupný na www.nssoud.cz), na který poukazoval i žalovaný, a v němž tento soud mimo jiné konstatoval, že „*k osobě policisty a tím i věrohodnosti jeho výpovědi Nejvyšší správní soud dodává, že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonával jen svoji služební povinnost při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policista v této věci uvedené zásady překročil.*“
27. Dle žalobce vyplývá v jeho případě z výpovědí a postupu policistů pochybnost, zda je lze považovat za nezaujaté. Tu dovozuje z toho, že se policisté zaměřili na nalezení jakéhokoli důvodu pro jeho potrestání, když u něj bezdůvodně provedli orientační test na návykové látky, a dále z toho, že do úředního záznamu uvedli, že „působil tak, že bylo důvodné podezření, že požil jiné návykové látky“, které se ukázalo jako v naprostém rozporu s posouzením nezávislého lékaře o 30 min. později, který potvrdil, že žádné znaky ovlivnění návykovou látkou neshledal.
28. Krajský soud připomíná, že dle § 124 odst. 11 písm. f) a g) zákona o silničním provozu vykonává policie dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Dle odstavce 12 téhož zákona jsou při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích příslušníci Policie ve služebním stejnokroji oprávněni zejména (...) *vyzvat řidiče a učitele autoškoly k vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, resp. jinou návykovou látkou* (písm. f) a g/). Stejně tak dle § 5 odst. 1 f) a g) zákona o silničním provozu je řidič povinen *podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího*

lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, resp. jinou návykovou látkou než alkoholem.

29. Uvedené činnosti vykonává Policie České republiky zcela rutinně, pravidelně i nahodile, bez toho, že by před „rozhodnutím“ o provedení silniční kontroly řidiče měla jakékoliv nutné podezření z ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Jiný přístup je z povahy silničního provozu vyloučen. Orientační zkouška na přítomnost alkoholu nebo jiné návykové látky tedy není podmíněna existencí důvodné domněnky, že řidič je pod vlivem návykové látky. U žalobce byl při silniční prohlídce proveden test na přítomnost alkoholu s negativním výsledkem a test, zda-li není ovlivněn návykovou látkou, ten byl pozitivní (kokain). Poté byl hlídkou vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu, kterému se podrobil. Toxikologický rozbor následně prokázal, že žalobce ovlivněn jinou návykovou látkou (kokainem) nebyl. Uvedený postup policistů za dané situace tedy nebyl nijak nestandardní či šikanózní a nelze tak přisvědčit ani názoru, že se policisté zaměřili na nalezení jakéhokoliv důvodu pro potrestání žalobce.
30. Ani skutečnost, že policisté do úředního záznamu zaznamenali, že „působil tak, že bylo důvodné podezření, že požil JNL“, sama o sobě jejich věrohodnost nijak nesnižuje. Toto obecné konstatování, jak se žalobce jevil při provádění kontrole policistům, kteří jeho chování vnímali nikoliv jako „zdravotní odborníci“, nemůže být konfrontováno s posouzením lékařským. Není ani vyloučeno, že se žalobce při silniční kontrole mohl vůči policistům projevovat trochu jinak než následně před lékařem při lékařském vyšetření, když i z kontextu jeho žaloby zaznívá jeho pocit rozhořčení již z toho, že u něj policisté provedli orientační test na JNL, pocit, že u něj hledali jakýkoliv důvod k potrestání a v odvolání dokonce obviňoval hlídku z toho, že jej svou jízdou při pronásledování ohrožovala (nedodržením bezpečné vzdálenosti mezi vozidly). Navíc lze dodat, že skutečnost, jak jeho osobu vnímali policisté při kontrole, nebyla pro věc vůbec významná, neboť to, zda žalobce byl či nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, nestálo na tomto jejich vyjádření zapsaném do záznamu, ale bylo zkoumáno objektivní metodou.
31. Dle žalobce je důvěryhodnost svědků (policistů) podstatně snížena i v otázce toho, kdy mu dali pokyn k zastavení vozidla a kdy přesně mohl mít šanci na pokyn zareagovat.
32. Krajský soud důkladně prostudoval svědecké výpovědi a zásadní rozpory v nich neshledal. Svědek A. V. vypověděl, že důvodem pro zastavení byla zvýšená rychlost žalobcova vozidla, uvedl, že u obce Svätý kříž, kde začíná měřený úsek, mu dali pokyn k zastavení vozidla. Druhý svědek O. L. shodně uvedl, že se jim zdálo, že vozidlo jelo vyšší rychlostí. Shodně vypověděl, že pokyn k zastavení vozidla dali žalobci v měřeném úseku u obce Svätý Kříž. Tato námitka tedy není důvodná.
33. Krajský soud opakuje, že hodnocení důkazů je ovládáno zásadou volného uvážení. Kritériem volného uvážení jsou zásady logiky, přičemž v odůvodnění správního rozhodnutí musí být způsob hodnocení důkazů náležitým způsobem popsán. Oběma těmito požadavkům rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí prvostupňové vyhovuje. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí podrobně popsal skutečnosti, které vzal za prokázané, i to, proč neshledal rozporné svědecké výpovědi policistů (viz strana 3 a 4 jeho rozhodnutí).
34. Nutno dodat, že na rozdíl od policistů měl žalobce motiv, proč věc prezentovat způsobem, jakým tak činil ve správním řízení. Je totiž zcela přirozené, že osoba, které

hrozí postih za přestupek, není ve věci nestranná, a bude tedy tvrdit pouze takové skutečnosti, které jí jsou ku prospěchu. To ostatně v daném případě dokumentuje i žalobcovo zcela nepravdivé tvrzení uvedené v odvolání, že mu policie sdělila „obvinění z nezastavení na pokyn Stůj z jedoucího vozidla“ až poté, co u něj byl v nemocnici zjištěn negativní výsledek testu na JNL. Jak totiž vyplývá ze samotného oznámení o přestupku ze dne 13. 1. 2023, které žalobce podepsal, kromě podezření ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu zde bylo současně zaznamenáno i podezření ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, § 114 zákona č. 273/200 Sb. a § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb.

35. Žalobce dále namítl, že ačkoliv je mu správním orgánem kladeno za vinu nereagování na světelné doprovodné akustické signály, nebylo správním orgánem prokazováno, zda byl výstražný systém s pokynem „STOP“ s majáky modré a červené barvy funkční. Ani této námitce nelze přisvědčit. Správní orgán I. stupně i žalovaný vycházeli ve svých rozhodnutích ze svědeckých výpovědí policistů, které byly shodné. Nelze přehlédnout, že ani žalobcův zmocněnec během ústního jednání u správního orgánu I. stupně ohledně funkčnosti výstražného systému nevyjádřil žádné nejasnosti nebo pochybnosti a svědkům nepoložil v tomto směru žádný dotaz. O funkčnosti výstražného systému tak správní orgány neměly důvod pochybovat. Vzhledem k tomu, že se přestupek stal v lednu 2023 po 18:40 hod., kdy je již bezpochyby tma, je skutečně vysoce nepravděpodobné, že by nebylo světlo majáků blikající ve tmě natolik viditelné, že by si policisté nevšimli jeho nefunkčnosti, pokud by opravdu výstražný systém s majáky modré a červené barvy (a pokynem STOP) nefungoval. Zvukový signál je pak natolik hlasitý, že ani v uzavřeném autě jej nelze přeslechnout (pokud není např. „naplno“ zapnuté autorádio). Tvrzení žalobce, že správní orgán otázku funkčnosti výstražného systému nezkoumal, a proto že nelze vyloučit variantu, že neměl na co reagovat, když světelný a zvukový signál byl (možná) viditelný a slyšitelný až těsně před místem, na kterém zastavil, je tak pouze spekulativní a ničím nepodložené.
36. Dále žalobce namítal, že se žalovaný nezabýval tím, zda došlo k naplnění materiální stránky daného přestupku. Dle žalobce nedošlo s ohledem na situaci k dostatečné společenské nebezpečnosti jednání.
37. Krajský soud připomíná, že materiálním znakem přestupku je společenská škodlivost. Bez naplnění materiálního znaku není přestupku. Proto podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, platí, že *„přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.“* Aby dané jednání mohlo být posuzováno jako přestupek, musí být naplněna určitá míra škodlivosti pro společnost. Obecně se přitom vychází z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45). Již samotné stanovení formálních znaků přestupku tedy v sobě nese v běžně se vyskytujících případech i stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla vyšší než nepatrný. Z toho pak vychází stanovení konkrétních přestupků a vymezení jejich znaků v zákoně o silničním provozu (v tomto případě šlo o ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 v návaznosti na § 4 písm. b) a c) zákona o silničním provozu). Společenská nebezpečnost jednání by nebyla naplněna pouze v případě, pokud by existovaly zvláštní okolnosti,

kteře by nebezpečnost jednání zásadním způsobem snižovaly pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků. Ve světle uvedeného nutno konstatovat, že i v souzené věci se jednalo o zcela standardní případ deliktního jednání postihovaného shora citovanými ustanoveními zákona o silničním provozu a ani krajský soud žádné zvláštní okolnosti, které by v daném případně vylučovaly porušení nebo ohrožení právem chráněného zájmu společnosti, neshledal.

38. Naplněním materiálního znaku deliktu se zabýval žalovaný, byť velmi stručně, na straně 3 napadeného rozhodnutí a krajský soud jeho vyjádření, tj. potencialitu ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti provozu na pozemní komunikaci neuposlechnutím příkazu oprávněné osoby k zastavení vozidla, považuje v dané věci v zásadě za dostatečné.
39. Žalobcem uvedená argumentace, že s ohledem na situaci, tj. mírný provoz ve večerních hodinách, žádný škodlivý následek, nevyhýbání se kontrole, nedošlo k dostatečné společenské nebezpečnosti jednání, nemůže obstát. Z tohoto názoru žalobce totiž v podstatě plyne, že pokud řidič motorového vozidla nezastaví s vozidlem na pokyn „Stůj“, davaný policejní hlídkou, že vlastně neudělal nic protiprávního, pokud byl mírný provoz a nikomu se nic nestalo. Přijmout takový názor by *ad absurdum* mohlo vyústit v závěr, že za takové situace by příkaz k zastavení vozidla *de facto* neměl platit. Takové argumentaci proto krajský soud rozhodně nemůže přisvědčit.
40. Zákonodárce stanovil v zákoně o silničním provozu, jaké jednání porušuje či ohrožuje zájem společnosti, přičemž neuposlechnutí uvedeného příkazu bezpochyby porušuje chráněný zájem společnosti a materiální znak přestupku tak naplňuje. Skutečnost, kolik bylo v daném místě a v danou dobu dalších účastníků silničního provozu, kteří mohli být ohroženi či omezeni jeho jednáním, nemůže být samo o sobě při takovém hodnocení významné.
41. Krajský soud uzavírá, že v projednávané věci bylo dostatečným způsobem prokázáno naplnění skutkové podstaty přestupku spočívajícího v nezastavení vozidla na pokyn „Stůj“, davaný ze služebního vozidla hlídkou policie ČR. V průběhu řízení nevyvstaly žádné indicie o tom, že by chování zasahujících policistů bylo jakkoliv nestandardní nebo že by měli osobní zájem na věci, rovněž nebyly k dispozici žádné důkazy zpochybňující jejich konstantní a pro účely řízení dostatečně určité výpovědi, a to ani v řízení před správními orgány ani před soudem. V projednávané věci tak bylo v rámci možností, které jsou správním orgánům z povahy věci dány při zjišťování přestupků tohoto typu a jinak nezdokumentovaných, s dostatečnou mírou jistoty zjištěno, že žalobce uvedený přestupek spáchal, jak je uvedeno v rozhodnutích žalovaného a správního orgánu I. stupně.
42. Krajský soud neshledal nepřezkoumatelnost ani nezákonnost napadeného rozhodnutí a neshledal ani žádné vady v řízení před orgánem I. stupně ani žalovaného, které by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Skutkový stav zjištěný správními orgány odpovídá obsahu správního spisu a správní orgány postupovaly v souladu se zásadami správního řízení.

V. Závěr a náklady řízení

43. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
44. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch,

nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 23. ledna 2024

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně